

17 Ağustos 1999 Marmara Depreminde Yazdığım Bir Şiir

– erd44 · 17 Ağustos 2021

17 AĞUSTOS 1999 MARMARA DEPREMİNDE YAZDIĞIM BİR ŞİİR:

“Üşüyen İnsanlar”

Kaynaşlı deprem bölgesi

Geçiyorum neoplan otobüsle

Etraf çadır ve baraka

Görünen yerde

Ne insan var

Ne ağaç

Her yer kar içinde

Kardan yansıyan ay ışığı

Soba dumanı tüten

Büyük bir çadıra

Isınmaya gidenlere

Birer mum ışığı

Hasta ziyaretinden

Çıktıktan sonra

Nasıl kısa sürerse

Hayatın boş olduğunu anlaman

Yoksul olan insanlar

Aç açık çaresiz

Bekleşirken orta yerde

Aklımıza geldikçe

Ne yaptın Ne yaptık'ı

Sorunuz beyhude birbirimize

Deprem yapmaz

Ülke insan ayırımı

Gelince vurur yıkar alanı

Zaman geçse de

Aynı kafa

Aynı boş vermişlik

Değişmiyor kimsede

Klimalı lüks otobüs

Süzülürken E-5 te

Kahvem soğudu elimde

Erdil Ünsal

(Sel de olsa deprem de olsa değişmiyor bu kafa)

Beęen

Yorum Yap

Paylaş